

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА НА
ЦЕНТРАЛНОЈ СВЕЧАНОСТИ ОБЕЛЕЖАВАЊА 180. ГОДИШЊИЦЕ
ДРУГОГ СРПСКОГ УСТАНКА У ТАКОВУ

23. АПРИЛА 1995. ГОДИНЕ

Даме и господо, поштовани пријатељи!

Срећан вам Васкрс и добро дошли у Таково!

Са искреним задовољством, у име Таковаца, у име Скупштине општине Горњи Милановац и своје лично - данас, на велики српски дан, 180. годишњицу Таковског устанка, поздрављам:

- представнике политичког живота Југославије и Србије,

- амбасадоре Русије, Румуније и Гане....

- представнике Војске Југославије,

- представнике Српске и румунске православне цркве,

- делегацију Грчког града Едесе,

- делегацију Румунске области Ђурђу, општине Хотареле и места Херешти,

- представнике општина Србије, привреднике,

- културне и јавне раднике и представнике информисања из целе Југославије.

У кнежевим ливадама, овде у пољу Таковском, НИЧЕ НОВИ ХРАСТ. И као што свако новорођенче, колико год да је човек за себе, у суштини значи везу између

предака и потомака, тако и овај младар није ништа друго него потврда да настављамо, памтимо и трајемо.

Било је и има у овом крају још столетних храстова, докле год вам поглед допире. Али, само је један Таковски грм. И онај из Милошевог пролећа 1815., и овај, окресаних грана, што је у стаблу наслагао 130 година, и нови вижљастии младар, што га данас проглашавамо наследником. Сви су они један Таковски грм – светиња и симбол слободарског духа, победе српског пркоса и стварања модерне Србије.

Поштовани пријатељи,

Кад смо, пре неколико година, коначно почели гласно да славимо не само Таково, већ и многа друга поља и врлети, кад смо се сетили многих "храстова" који су чували и сачували корене српства – прочистили смо душу од греха заборава. Јер, само поштујући прадедове, поштујемо себе и учимо истом поштовању оне који ће НАС наследити.

Таково је српски понос, као и Орашац, и Цер и Дрина и сва друга попршта наше судбине – не зато што смо показали да умео да ратујемо и умиремо, јер није срећа умирати, већ зато што смо показали да Србин не да̄ на образ, на своју кућу и бразду. Камо среће да свет никад више не проверава јесмо ли такви и остали.

Јер ми, што нам Бог даде да живимо у овој прелепој, плодној земљи, желимо само да нас непријатељи оставе на миру, а пријатељи да нам дођу, да заједно наздравимо и попијемо, да градимо и стварамо за нашу децу. А младар нека листа, нека памти само осмех и песму о вашарима, пуне колевке и амбаре, пуне школе и фабрике.

Ово што данас чинимо, чинимо у то име. Таковски грм је, беседио је један академик још пре сто година, "и храм, и олтар, и проповедник". А ја бих томе додао: Не да се клањамо, не да се молимо, већ да се поносимо.

И зато бѝ част Председнику Народне Скупштине Србије да данас у пољу Таковском засади нови храст.

Реч има господин Драган Томић.